

Szoktassuk tanítványainkat „önfegyelemre“. Gyakorolják magukat ösztöneik, rossz tulajdonságaik, kívánságaik leküzdésében. Gyakoroltassunk velük illemszabályokat, hogy szokásukká váljon a jó módor.

Fontos a tekintélytisztelet mélyítése. A legfőbb tekintély legyen a gyermek előtt a jó Isten!

Evvel be is végzem gondolataimat a fegyelmezésről. Aki Krisztus felé fordul, az ő keresztjét tekinti útmutatónak, az a legnehezebb életkörülmény közt is, rossz hatásoknak kitéve is becsületes, erkölcsös, fegyelmezett, kötelességtudó lélek marad.

A szovjet a legfőbb bizonyosság, hogy vallástalanság csak pusztulást, hanyatlást, fékezhetetlenséget, kegyetlenséget eredményez. Vallástalan családban a gyermek áldozatává válik az erkölestelen, könnyelmű légkörnek, ahol a gyermeket még nyügnek és tehernek is tekintik.

Vágyva-vágyunk boldog, nagy Magyarországra, de teljes öröm csak akkor lesz, ha ezeréves határainkon belül fegyelmezett lelkek a haza polgárai!

Budapest.

Barabás Ilona II.

HÁBORUBAN...

Van-e mostan olyan legény,
Aki fél,
Ha a mennykő jár is ott a
Fejénél?
Takarodjék el közülünk
A gyáva,
Bujjék belé a kemence
Lyukába!

Testvéreim a szabadság
Nevében,
Álljuk meg a helyet amúgy
Keményen!
Mutassuk meg, hogy mik vagyunk?
Olyanok,
Akiken a veszedelem
Ki nem fog!

A legelső jeladásra
Kiállunk,
Ha elesünk, új sor áll föl
Utánunk;
Ha két magyar marad is a
Világon.
(Csak e kettő szabad legyen)
Nem bánom!

Háromszínű magyar zászló,
Dicső jel!
Védelmünk megfeszített
Erővel,
Kiemeltük a porból szent
Szárnyadat,
Röpülj előttünk a magas
Ég alatt!

Háromszínű magyar zászló,
Vezérelj,
Egyikünk sem fősvénykedik
Vérével!
Ellenséged előbb meg nem
Taposhat,
Míg vérünkkel be nem festett
Pirosra!

Petőfi Sándor.